

Kedves Testvérek!

I. ÜNNEP. Krisztus feltámadott – valóban feltámadott! – köszöntjük egymást ezen a napon. Húsvét van, feltámadás ünnepe. Kilépünk a hétköznapjainkból és ünnepelünk, hisz ez a rendje a dolgoknak, ez a ritmus. Kilépés ideje van most a mókuserékből. Ünnepi öltözék, ünnepi ételek, ünnepi találkozások s majd a végén az ünnepi túltelítettség s a vágyódás vissza az egyszerű mindennapjainkba, a biztonságos-bizonytalanba. Most, hogy itt vagyunk az ünnepi istentiszteleten és várjuk az ünnepi üzenetet, hallhattuk is a feltámadás történetét. A feltámadás valószínűtlen felfoghatatlan, hihetetlen, befogadhatatlan és megmagyarázhatatlan beszámolóját. A feltámadás mondáját, legendáját, meséjét... Lehet, hogy sokszor hallottad már, hiszen a gyülekezet az otthonod és itt sokszor beszélünk erről. De talán egy évben csak néhányszor vagy gyülekezeti közösségben, és akkor is egy ünnepen. Ilyenkor valami kézzelfogható és hasznos, megnyugtató, biztató esne jól. Ehelyett jön ez a feltámadás sztori, ami inkább felkavaró, megosztó vagy épp megmosolyogtató. Most, ezen az istentiszteleten ráadásul egy másik történetet, Jézus megkísértését is hallottuk. Ezt olvastam fel az igehirdetés alapigéjeként. Egy hasonlóan megfoghatatlan történetet kísértésről, negyven napos böjtről, ördögről, furcsa dialógusokról. Mennyivel visz ez közelebb annak a megértéséhez, amik a mi nagy kérdéseink: miért is vagyunk a világon, hogyan lehetünk boldogok, miért a szenvedés és a próbák, meddig kell túrni – mikor kell lázadni és kiállni az igazságért, ki vagyok és kivé lehetek... hosszan folytathatnám a sort. Ami mindezekkel együtt a legfontosabb és mindenn más kérdésünkre hatással van az az, hogy mit jelent hinni és mit akar Isten egyáltalán az életünkkel...?

„Csak hinni kell és kész!” – hangzik az egyszerű válasz. Hisz Isten dolgai csak hit által fogadhatók el. Nem kell és nem is lehet mindent megmagyarázni, csak hidd el és kész! El kell hinni és működik. Ezt az egyszerű választ kapjuk sokszor arra a kérdésünkre is, hogy miért Jézus? Miért ez az út, miért Ő – vagy miért nincs több, más? Miért ennyire kizárólagos az Isten...? Ebben vagyunk itt most az ünnepen Krisztust követék és keresők egyaránt: „*Húsvéti hit, húsvéti hitetlenség. E kettő karöltve jár, felváltva néznek szemedbe. Keresnek, megragadnak, uralnak s elengednek egyre. "Feltámadott, valóban feltámadott! Valóban? Feltámadott?" - Oly nehéz választani, hinni, mindent, odaszánni, követni Őt, nem látásban járni. Nagy az ára, mindenre kihat és felforgat, nem könnyíti meg az életet... de nélküle csak tátongó üresség s az el nem múlt érzés marad: hiányzik valami, amit semmi és senki más meg nem adhat.*”

II. KÍSÉRTÉS. Erről a Jézusról szól nem csak a jól ismert húsvéti, de a másik történet: a megkísértés. A böjt végén, feltámadást ünneplő gyülekezet, a történetben előttünk van a 40 napos böjtben Jézus, akit közben kísért az ördög. Dialógusban van vele, ajánlatokat tesz neki, megpróbálja rávenni Őt arra, hogy térjen le arról az útról, amire az Atya hívta!

A legcsodálatosabb vallomással a szívében érkezik Jézus a pusztába, a böjtjébe: „Te vagy az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm...”. Ezt mondta az Atya Jézus megkeresztelésekor, mikor feljött a vízből. És most kérdéssé lesz mindez: tényleg igaz? El lehet ezt hinni? Valóban...? Abban a negyven napban ott a pusztában ez az igazsága próbáltat meg: tényleg te vagy az? A vízben, a vízből kijöve ez olyan egyértelmű, betöltő és csodálatos lehetett: „Te vagy az én szeretett fiam... benned gyönyörködöm...”- de itt a szárazságban, a tikkasztó hőségben és a fagyos éjszakákban sokkal nehezebb...

„Ha Isten fia vagy...” – hangzik a kísértő szájából újra és újra. Mint a názáreti zsinagógában is elhangzott: „Orvos, gyógyítsd meg magadat!” – vagy máskor, mikor jelet és csodát követeltek tőle: „Jézus, bizonyíts!” Ha Isten fia vagy, tedd meg! Mutasd meg, adj jelet, igazold, hogy te az vagy, akinek mondod magadat! A sátán, a VÁDLÓ, akit az Isten ítélőszéke előtt álló vádlóként ismerhetünk, mint egy jogi helyzetben vádol és bizonyítékot akar... szavaival azt sugallja és sugdossa: nem vagy az Isten fia, ha ezt vagy azt nem teszed meg. Húsvét ünnepén visszatekintve Jézus szolgálatának elejére azt láthatjuk, hogy ez volt a legnagyobb veszély a sátán számára és ebben akarta elbizonytalanítani őt: te nem lehetsz Isten fia, te nem lehetsz az, mert ha igen, akkor nagy baj van! Az a legnagyobb veszély a gonoszra és a sötétségre nézve. Ezért akarja Isten Fiát istentagadásba, öncélú csodákra csábítani, arra, hogy kilépjen abból, amire az Atya hívta. Mert Jézus nem tett semmit, csak amire az Atya hívta Őt: ebből akarja kimozdítani a kísértőt!

Megkísérti az ördög Jézust itt a szolgálata elején és majd a végén is. Hogyan teszi mindezt? Megkísérti az igazság és hazugság keveredésével, manipulátívan, gonoszul, csábítóan. Böjtben, éhesen kísérti a kenyérrel, kísérti a hatalommal azt, akié valójában minden hatalom, és kísérti azzal, hogy kísértse az Istent, aki életét úgyis megmenti, ha leveti magát a magasból a mélybe. Jézus pedig harcol: az Isten Igéjével, harcol az Igazsággal a hazugság ellen és válaszol azzal, ami „meg van írva”. És ahogy itt harcol és győz, tanít is ezáltal. Már itt győz és megtanítja, hogy:

- NEM MINDEN A KENYÉR. Ő nem használta a saját maga érdekében a messiási erőt. Pedig éhes volt, hisz ember is volt. De most, fordítsuk ezt a kérdést, ezt a képet magunk felé: nem minden a kenyér? Sok ember élete nagy részét a kenyér kérdés teszi ki... Milyen lenne, ha ez megoldódna, ha megadatna, hogy nem lenne gond erre? Ha valahogy hatással lehetnénk erre? Őszintén, te nem vágnál erre? Jó lenne, ha ebből fakadhatna a biztonságod, hogy biztosan lenne, hogy hatással lehetnél rá, hogy nem lenne rá gondod... Álmodoztál már erről, hogy mit nem adnál, ha Isten a követ kenyérré, vagy a papírcetlit pénzzé változtatná, vagy egyszerre pár nullával több lenne a bankszámládon... milyen könnyű lenne minden!
- NEM MINDEN A HATALOM – tanítja aztán Jézus. Pedig úgy tűnik, hogy de... Lehet, hogy vágnál erre is? Jó lenne, ha ebből fakadhatna a biztonságod, ha lehetne igazán hatalmad, ha lehetnél valaki, ha szabadon gyakorolhatnál uralmat, fölényt, ha diktálhatnád a feltételeket, ha szabadon érvényesíthetnéd az akaratodat... hányszor vágyunk erre vagy élünk ezért: legyen hatalmam!
- NEM KELL ISTENNEK BIZONYÍTANIA – áll előttünk a harmadik kísértésben. Nem kísértheted Istent, hogy valamit tegyen meg csak a te kedvedért... Ismered ezt az érzést, ezt a vágyat? Nem kell a kenyér, a hatalom, csak tegyél valamit értem, hogy abból érezhessem, hogy különleges vagyok! Más szenved, de én nem! Más beteg lesz, de én nem! És történjen mindez úgy, hogy mások is lássák: különleges vagyok, ámulatba ejtő, nem átlagos és tucát... Mágiává, a babonás vallásossággá torzul az igaz hit és tévhit lesz, hogy ha hiszel nem lehet semmi bajod! Gazdag leszel és egészséges... mindig megmenekülsz, nem kell vigyáznod magadra, nem kell alapvető törvényszerűségeket betartanod... mintha nem is ember lennél... nem eshet bajod, akármit teszel...

Mennyire nem csak Jézus megkísértésének története ez, hanem a miénk is! Minket, igen minket is el akar téríteni a sátán kereszttyéneket és még keresőket is: hazudni akar nekünk arról, kik vagyunk és mire van szükségünk! Olyan dolgokkal kísért a gonosz,

amik majdnem igazak, majdnem jók (ott és akkor majdnem messiási jelek lehettek volna Jézus számára is...) csak épp nem az Istentől kapott valós identitásából fakadóak. A különbség köztünk és Jézus közt, hogy Ő kiállta a próbát, de jaj, magunktól mi ezekben elveszünk!

Mi elveszünk, de azt olvastuk, hogy Jézus győzött ott a kísértővel szemben és elhagyta őt... egy időre. De aztán visszatért hozzá. Többször is. Megkísérti Péter által is, mikor beszél haláláról és feltámadásáról („Uram, ez nem történhet meg veled...”) – ott is így szól: „Távozz tőlem...”

A nyomában volt, megpróbálta elpusztítani, mert... mert valóban veszélyes volt, valóban Ő volt az Isten fia.

Miről beszél ez és mit keres itt ez a történet? Hogyan kapcsolódik össze a feltámadás ünnepével és nagyhéttel? Látod-e, hogy úgy kapcsolódik, hogy Jézus már itt, már ekkor is: GYŐZÖTT! Az egész nagyhét eseményláncolata erről szól, akármit is látunk benne/mögötte: Krisztus győztes. Legyőzte a kísértőt, felülkerekedett! Erős megváltónk van, aki megvívja a harcot, nem fut el és szembeszáll a gonosszal!

III. ÉLETRE HÍV. Kedves húsvéti ünnepen összegyűlt gyülekezet, Isten népe! Miben hiszel? Tisztában vagy azzal, mekkora hatással van az egész életedre, jövődre, örök létedre annak, hogy miben hiszel? Hogy ki előtt hódolsz? Hogy mit kezdesz belátott vagy be nem látott elveszettségeddel? Miből/kiből merítetted az identitásodat; milyen sikerekre vágysz, kinek a visszajelzése miatt és elismeréséért harcolsz, kinek a szeretetét koldulod...? Miből merítetted a biztonságodat? Igazán, mélyen... miben hiszel?

Hiszel a teremtőben, a hatalmasban, a gondviselőben? A kedves Jézusban, a szerető Jézusban, aki igazságokat mondott? Aki talán a valaha élt legnépszerűbb ember? Hiszel talán a közösség megtartó erejében, s abban, hogy mindegy mi az, de mindenkinek hinni kell valamiben...? Hadd kérdezzem meg: tényleg, igazán, valóban tudsz-e hinni a feltámadásban, az ÉLET győzelmében? Mert ez a kulcs, a lényeg, az evangélium szíve. Nem mint dogmatikai tételben, nem elvben, nem egy távoli eseményben, amiről mindenki azt gondol, amit akar... hanem abban, hogy a tér és a múltó idő általunk is ismert keretei között valamennyivel korábban, mint mi éltünk, de ebben, az ugyanígy működő világban egyszer valaki, Jézus, FELTÁMADT A HALÁLBÓL. Elhiszed-e ezt, hogy halottan feküdt egy sírban, félig már eltemetve, az utolsó rítust, a balzsamozást várta élettelen teste és akkor egyszer csak megmozdult, életre kelt. Nem mesében, hanem valóságosan. Nem cirkuszi látványosságként sem lenyűgöző szenzációként, hanem jelként és pecsétként arról, hogy Isten kegyelmes és irgalmas, hogy megbocsát. Hiszed-e ezt? Hiszed-e a hitvallást, amit rendszeresen elmondunk az istentiszteleten? Nem könnyű elhinni, küzdelmes és harcos, kihívás ez mindannyiunknak!

FELTÁMADT. FELTÁMADÁS. Csakis egyféleképpen volt ez lehetséges, egyféle okból történhetett és lehet igaz ez az egész feltámadás: ha Ő valóban Isten Fia volt. Kiderült ez az utolsó megkísértésnél is. Figyeljünk a végére, mikor a tetőpontjára fut a küzdelem: a kereszten. Úgy küzd, hogy ki van szegezve, meg van bénítva, megcsúfolva, meghazudtolva... és itt jön az utolsó próba: próbálkozik utoljára a kísértő akkor, amikor az Atya elhagyta, a kereszten: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről! (Mt 27, 40) – mondja valaki szája által. – „Mutasd meg, hogy ki vagy! Már nem figyel rád az Atya! Már nem vagy a szeretett fia! Ha az lennél, nem lennél most itt ebben a legnyomorultabb és legkiszolgáltatottabb helyzetben...” Az utolsó megkísértés a legkegyetlenebb s egyben a legelkeseredettebb próbálkozás is, amit talán gúnyos odaszólásnak vagy cinikus odavetésnek hallunk gondolatban, de valójában elkeseredett üvöltés a kísértő szájából: „Szállj már le! Mutasd meg a hatalmadat most így s ezzel leplezd le gyengeségedet! Nem lehetsz tényleg Isten fia, hogy rajta maradsz a kereszten!!! Ez nem lehet igaz, ez nem lehet a valóság!” Igazából az ördög vonaglik és szenved itt: itt semmisül meg a hatalma. S aztán végleg húsvét reggelén. Az első mozdulatokkal, az első lélegzetvétellel.

Szép, szép, ha igaz... ha igaz lenne – mondhatod. Cinikusan vagy épp elkeseredetten és kiábrándultan vagy félve. De mi van, ha igaz? Ha tényleg Isten fia volt? Ha igaz és tényleg feltámadt? Legyőzte a halált és Ő a megváltó? Ha tényleg feltámadt és lesz feltámadás egykor számunkra is? Mert ha tényleg Ő volt az Isten fia, akkor eddig nem látott távlatok várnak! Akkor benne feltámadhatunk halálunkból, csüggedésünkben, gyógyulhatunk a sebei által és azok lehetünk, akik magunktól sosem lehetnénk! Akkor győzhetünk a kísértésekben, akkor feltámadhatunk elveszettségünkben. Kedves húsvéti ünnepen összegyűlt gyülekezet, Isten népe! ÉBRESZTŐ! Támadj fel a halálból! Erre hív most az élő Krisztus. Ez nem egy opció, egy lehetséges megoldás, hanem EZ AZ ÚT! A názáreti Jézus nevében, aki feltámadt a halálból, akié minden hatalom a földön és égen, hirdetem neked az evangéliumot, a bűnbocsánatot, ami az Ő nevében van! Ő érted jött a földre, érted halt meg és támadt fel és most itt van, jelen van, mert Ő az Isten Fia! És téged szeretne, téged hív! Nem akarja, hogy tovább vacillálj és fontolgass, hogy a sötétségben vagy a félhomályban élj: lépj hozzá és kötelezd el magadat neki!

És mivel Ő valóban győztes és legyőzte a halált és a gonosz minden hatalmát, mert Ő volt az Isten Fia, ezért mondhatjuk azt is: távozz Sátán! Távozz kísértő, távozz rombolás és pusztítás atyja, gonoszság atyja, távozz és takarodj szétdobáló, távozz embergyilkos, távozz kapcsolatokat megmérgező, embereket elszigetelő, távozz hazugságnak atyja. Távozz a környezetünkben, a városunkból, hogy ne legyen a romlás és pusztulás helye, hogy ne lehessen elveszni, feloldódni... lemondani arról, hogy kivé teremtett az Isten. Távozz a keresztyének közül, megosztottság, szembenállás és szakadások atyja. Távozz az egyházunkból, ami hallgat és nem hallatja az elnyomottak, elesettek és megvetettek hangját és egy követ fúj a hatalommal és a hatalmasokkal! Kiálthatunk Jézus nevében: távozz gonoszság és leuralás atyja az országunkból, távozz elnyomás és félelem atyja, hogy ne legyenek félelem vezérelt és megtévesztő emberek, a közéletben sem! Távozz zsarnokság, kizsákmányolás és képmutatás atyja!

Sátán, nincs hozzád közünk a győztes Krisztus nevében!

Kedves húsvéti ünnepen összegyűlt gyülekezet, Isten népe! Ennyire nagy a tét! Élet vagy halál! És Jézus ma az életet kínálja nekünk: azt az életet, amit feltámadásával megszerzett! Szabadságot! Valódi életet! Erről én nem tudlak meggyőzni, sem megerősíteni a hitedet vagy megújítani, csak Ő maga tud! És Ő pontosan ezt teszi. Képzeld, itt van most is! Üdvözölhetjük a királyt! A Szentlélek által jelen van, itt van! Ő győz meg téged. És veled is marad és folytatja majd tovább is, mit elkezdett: mert ÉL. Ő az, aki a biztonság forrása: Ő adja meg, hogy legyen kenyér. Ővé minden hatalom valójában minden hatalmasság felett, ezért Őelőtte érdemes csak hódolni! És benne nincs szükség kísérteni Istent, mert nem kell bizonyítani többé Istennek másféle módon, hogy szeret, megtart és megőriz. Mert már megtette, mikor egyszülött fiát adta értünk. Lépj ma ki a kétségéből, a hitetlenségéből... ragadd meg Őt, aki itt van és vár Rád! Itt az idő! Hiszen Ő az Isten Fia! Mert igaz, hogy Krisztus feltámadt... - valóban feltámadt!